

Akreditace

k zakoupení ve Festivalovém centru. K zakoupení akreditaci je nutné vyzvednout si vstupenky na jednotlivé projekce nebo si je rezervovat přes festivalovou aplikaci.

Akreditace Visitor umožňuje:

- denně zdarma 4 vstupenky na 4 různá představení – do vyčerpání kapacit projekčních sálů
- vstup na filmy do kina bez vstupenky – 5 minut před začátkem představení na neobsazená místa
- volné vstupy na vybrané doprovodné akce a koncerty
- součástí Festivalové akreditace na 3 dny je festivalový katalog za zvýhodněnou cenu 50Kč
- při koupi Festivalové akreditace na celou dobu je festivalový katalog zdarma
- ke všem zakoupeným akreditacím je programová brožura zdarma

Vstupenky lze vždy vyzvednout pouze na aktuální den a na den následující. Na jednu akreditaci lze vyzvednout vždy jen jednu vstupenku na jednu konkrétní projekci. S akreditací Visitor Kid lze vyzvednout vstupenky pouze na projekce vhodné pro děti.

Aplikace

Festival ve vašem mobilu! Stáhněte si aplikaci s festivalovým programem, mapou a novinkami, která vám navíc umožní pohodlnou rezervaci vstupenek.

Android

iOS

K zakoupení bez akreditace:

- vstupenky na jednotlivé filmové projekce, cena 100 Kč za jedno představení, k zakoupení v pokladnách umístěných v Divadle J.K.Tyla na Masarykově náměstí.
- vstupenky na koncerty lze zakoupit vždy u vstupu do klubu za jednotnou cenu 100 Kč

Game & VR Zóna

Součástí festivalu je opět oblíbená Game & VR zóna, která je otevřena denně v prvním patře Měšťanské Besedy na Masarykově náměstí, a to od 10 do 18h. Přijďte si zahrát si v zde můžete jak hry z mezinárodní herní soutěže, tak se dívat na VR filmy nebo si vyzkoušet hry ve virtuální realitě.

Volný vstup

- Projekce v Roháči
- Dětská divadelní představení v zámeckém parku
- Škola animace v Roháči, dílny animace
- Půlnoční projekce v kině Světozor
- Večerní open-air projekce na Masarykově náměstí
- Výstava ve Foyer Divadla J.K.Tyla
- Game a VR zóna
- Sobotní projekce ve Hvězdě

Centrum & Shop & Café

Krčínova ul. 51

Úterý 7.5. až sobota 11.5. 8³⁰ – 20⁰⁰
Neděle 12.5. 8³⁰ – 15⁰⁰

Pokladny

Divadlo J. K. Tyla, Masarykovo náměstí

Úterý 7.5. až sobota 11.5. 8³⁰ – 21³⁰
Neděle 12.5. 8³⁰ – 17⁰⁰

Festivalový deník

Festivalový deník vydává a tiskne Anifilm jako příležitostnou tiskovinu k festivalu Anifilm 2019.

Texty — Malvína Balvinová
Překlady — Lukáš Wicha
Komiks — Jan Saska, Vojtěch Kiss
Design — Jan Šimsa

4. Festivalový deník Pátek — 10. 5. 2019

ANIMARKET jen dnes

Dnes mají šanci ti, kteří by rádi uplatnili své animační schopnosti a zkušenosti v kreativním průmyslu. Navázat kontakty a získat přehled o možnostech uplatnění můžete jen dnes od 10.00 do 16.00 v Měšťanské besedě.

ANIMARKET je industry networking akce a trh pracovních příležitostí pro profesionály a studenty z oboru animace, VFX, vývoje her a VR/AR tvorby. Smyslem akce je setkání profesionálů napříč obory, možnost prezentace novinek a oslovení potenciálních zájemců s pracovními příležitostmi. ANIMARKET pomáhá najít pracovní uplatnění studentům v oboru a rozšiřuje povědomí o uplatnění animace nad rámec autorské tvorby.

Během celého dne probíhá ANIMARKET formou stánků jednotlivých vystavovatelů – animačních studií či filmových škol a dalších institucí. V 11.00 a ve 14.00 se koná komentovaná prohlídka vedená novinářem Pavlem Dobrovským, která účastníky provede po všech stáncích. Během prohlídek bude mít každý vystavovatel několik minut na prezentaci svého studia či instituce.

Součástí akce je ANIMARKET ONE 2 ONE, organizované individuální schůzky tvůrců se studii a s producenty, které pořádá festival ANIFILM ve spolupráci se vzdělávacím programem ANOMALIA.

Foto: Eva Kořínková

Tipy na dnešní den

Švýcar Chris
16³⁰ → Kino Světozor

Chris the Swiss je nezapomenutelný celovečerní anidok, který poměrně nedávno úspěšně obrazil světové festivaly. Režisérka Anja Kofmelová se vydala cestou kombinace animovaných pasáží, archivních i hraných záběrů. Inspirací jí byl temný a těžko uvěřitelný osud jejího bratrance Christiana, fanatického vojáka.

Masterclass: Jonas Odell
13⁰⁰ → Schwarzenberský sál

Jonas Odell je zásadní osobností současného Anidoku. Svým přístupem k tomuto žánru už stihl ovlivnit celou generaci tvůrců. Na Anifilmu zasedá v mezinárodní porotě, promítá své filmy a videoklipy a dnes máte navíc možnost navštívit jeho masterclass, kde se dozvíte, jak tento švédský režisér při tvorbě postupuje.

Hyperlapse & Co.
18⁰⁰ → Divadlo J. K. Tyla

Co spojuje Švankmajerovu *Kostnici* a *Da Vinciho Timecode* od Gila Alkabetze? Přijďte se podívat na výběr unikátních filmů, vytvořených technikami nefázované animace – ať už technikou tzv. „hyperlapse“, pixilací krajiny či výměny objektů („replacing“). Tvůrci zde objevují skryté souvislosti mezi obrazy a vytváření nevšední experimenty. Projekci uvede Vojtěch Domlátil, autor dvou promítaných filmů.

Tomek Ducki

Nápady na své vlastní filmy si zkouším u prací na zakázku

Tomek Ducki není v Třeboni zdaleka poprvé. Nejenže se v minulosti účastnil VAFu (nyní CEE Animation), před několika lety si také odnesl hlavní cenu v kategorii videoklipů. A vítězi této kategorie (a zároveň kategorie pro abstraktní a nenarrativní animaci) bude letos spolurozhodovat.

Kdy a proč jste se rozhodl stát se tvůrcem animovaných filmů?

Původně jsem začínal s hranou tvorbou, ale zaujalo mě, jak snadno lze při animaci „umístit kameru“, kamkoli člověk chce. Dneska to možná bude znít jako pošetilost, ale já tehdy kvůli tomu ve třetím ročníku na MOME přešel na jinou fakultu a nakonec jsem vystudoval animovaný film. Má láska k animovanému filmu postupně rostla, jak jsem začal navštěvovat různé festivaly animované tvorby a potkávat spřízněné tvůrčí duše.

Původem jste z Maďarska. Proč jste se přestěhoval do Polska?

Narodil jsem se do smíšené polsko-maďarské rodiny, takže pro mě to je spíš, jako kdybych žil jen v jiném městě v téže zemi. Navíc jsem už za studií trávil hodně času v Krakově, kde se neustále dělo něco zajímavého.

Ovlivňuje vás více maďarská nebo polská animace?

Víc mě vždy ovlivňují animovaná díla z té země, ve které zrovna nejsem. Takže když jsem žil v Maďarsku, hodně mě inspirovaly polské filmy, a teď je to zase naopak. Kdo by si byl pomyslel, že pro mě bude umění z mé rodné země jednou působit jako exotika...

Jak při tvorbě svých animací postupujete? Máte pevně daný postup, nebo raději improvizujete?

No, mé vlastní filmy paradoxně vznikají s mnohem menší dávkou improvizace než mé práce na zakázku. Navíc v animaci se obecně nedá tak úplně mluvit o improvizaci, protože všechno musí být už do jisté míry vymyšlené a naplánované. Já bych spíš hovořil o „neozkoušených“ nápadech. A v tomto smyslu mohu říct, že si nápady na své vlastní filmy zkouším u prací na zakázku. I když to teď zní, že by to mělo být naopak.

Chtěl byste někdy v budoucnu vytvořit i vlastní celovečerní film?

Existuje obrovské množství filmových a interaktivních formátů, ve kterých je silně využívána animace a vyprávění, a i když se občas podílím na tvorbě nějakého toho celovečerního filmu, v nejbližší době neplánuji režirovat vlastní celovečerník.

Co byl pro vás hlavní důvod, když jste se rozhodl přijmout pozvání do poroty Anifilmu?

Byl jsem rád, že mám příležitost se opět na Anifilm podívat. V minulých letech jsem se festivalu již několikrát zúčastnil, někdy se svými filmy a jindy v rámci platformy Visegrad Animation Forum (nyní přejmenované na CEE Animation). Člověk má jednak možnost se uprostřed jara pokochat hromadou skvělých animovaných filmů v krásném prostředí a druhak se u toho může setkat se spoustou animátorů a kamarádů ze sousedních zemí. Je to ohromně inspirující!

Co chystáte v nejbližší době?

Když teď v květnu čtete tenhle rozhovor, nejspíš už jsem dokončil nový krátký film, tak se nezapomeňte podívat na trailer na www.tomekducki.com. A pokud ještě není, tak už brzy určitě bude! Mimochodem, je to polsko-maďarská koprodukce!

Děti do Roháče

OSPAP, organizátor festivalu Anifilm, se důsledně snaží vyvrátit vžitou představu, že animace je hlavně pro děti. Vůbec to ale neznamená, že bychom filmy určené dětem a mladistvým ignorovali. Návštěvníci s dětmi přeci potřebují své potomky občas někam „odložit“. Jak se ale zorientovat v programu? Projekce vhodné pro děti poznáte v programové tabulce i v online programu podle ikony smajlíka. Najdete zde i věkové doporučení. Ale pozor! Některé filmy, jak se v programové brožůře dočtete, se promítají v původním znění s českými titulky. Jiné mají živý dabing. Projekce a také oblíbená ČEZ škola animace (tradiční workshopy animace se zkušenými lektory) jsou soustředěné především do KKC Roháč. Další, hlavně celovečerní filmy, se promítají i v Auroře či kině Světozor, pro starší je pak ještě letní kino na Masarykově náměstí. A aby děti neseděli pořád jen v kině, jsou pro ně středou počínaje na každý den připravena divadelní představení v parku (v případě nepřízně počasí se program přesouvá do festivalového stanu).

Michaela Režová: Téma si najde autora a vyžádá si formu, ne naopak

Autorka úspěšného anidoku Štvanice (2017) má letos v soutěži Anifilmu další animovaný dokument Gambler (2018) a navíc bude mít na festivalu přednášku o žánru anidoku, kterému se věnuje i v rámci doktorského studia na pražské UMPRUM. Čtete ukázkou z rozhovoru, který vznikl pro Speciál internetového časopisu DOK revui.

V čem je podle vás žánr anidoku nosný?

Dá se jím odvyprávět hodně témat a baví mě jeho autentičnost. Ale zajímá mě i přesah do digital storytellingu – možnost odstoupit od uzavřeného formátu krátkého filmu a pracovat ve webovém prostředí.

Jaký máte vztah k hokeji? Odkud se vzal zájem natočit o něm animovaný dokument?

Hokej sleduji od malička, baví mě a hlavně mě ve volné tvorbě zajímá vizualita sportu, jeho mužnost, barevnost i specifický vzhled oblečení – zkrátka estetika sportu.

Takže nešlo o první sportovní téma ve vaší tvorbě?

Dělala jsem obrazy hokejistů a boxerů, ale tohle je můj první film o sportu. Hokej je

Kde se na Anifilmu dobře najíst a napít?

Festivalová občerstvení v Třeboni najdete na třech místech: Anifilm Café ve Festivalovém akreditačním středisku, Seladonovo bistro na náměstí u zámku a v zámeckém parku je zaparkovaná Marigotka – bar a stánek s palačinkami. Ten se večer promění ve stánek s bavorským hotdogem. Na všech místech čekajte útok na vaše chuťové buňky. Wraps, nápadité sendviče, quesadilly, palačinky (i bezlepkové), domácí koláče a pomazánky, polévka, pivo, míchané drinky, limonády, ledový čaj a skvělá káva. Všude i vegetariánské varianty.

Anifilm je plnoletý. Dárek však dostanete vy, a to slevu 18% na kávu či čaj (i ledový) Anifilm Café v akreditačním středisku po předložení akreditace.

AnimaCZe slaví třicátiny!

Česká porevoluční animace oslaví na podzim třicáté narozeniny. Co tyto dekády přinesly, přiblíží obsáhlá výstava AnimaCZe po roce 89 v Domě Štěpánka Netolického na Masarykově náměstí. Po zlomovém roce 1989 nastává v tuzemské kinematografii zcela nová éra. I animace pochopitelně zažívá složité období. Razantně se mění produkční i distribuční podmínky, ale objevují se i nové tvůrčí možnosti. A také úspěchy. Výstavu, která potrvá až do 1. září letošního roku, připravil Mezinárodní festival animovaných filmů Anifilm ve spolupráci s Alšovou jihočeskou galerií.

grafii a stala se z toho koláž a pohyb prvků, spíš než že by šlo o klasický animovaný film.

To je takový pěkný obrat k dokumentárnímu přístupu: být věrná tématu. Původně jste tedy chtěla, aby tam bylo víc animace?

Ano, nejdřív jsem to chtěla udělat ve svém stylu, ale to se díky těm materiálům změnilo.

Jak dlouho Štvanice vznikala?

Zhruba rok, od října do června, včetně rešerší a rozhovorů, je to absolventský film na pražské UMPRUM a tam na něj je vždy jen rok.

Celý rozhovor najdete zde: <http://www.dokrevue.cz/>

Jedna legenda (Tomek Ducki, 2017)

